

Kl. 16.15

Det andet, som jeg også synes har været en lille smule muntert, har været den her debat om, hvordan man på den mest intelligente måde kunne præsentere ikkeløsninger. Fru Charlotte Fischer begik den fejl at tro, at fordi det er noget, man kan tillade sig, når man er minister, og når man er ordfører for Venstre, så kan man også tillade sig det, når man er ordfører for Det Radikale Venstre. Det kan man selvfølgelig ikke, for så vil man blive stillet til ansvar for, hvad der eventuelt måtte være af konkret indhold i det.

Jeg vil ikke kaste mig ud i det her forsøg på at overgå hinanden i at komme med intelligente ikkeløsninger. Jeg tror slet ikke, jeg er i stand til at konkurrere, hverken hvad angår intelligensen eller ikkeløsningerne, med dem, der har været i gang med det. Så derfor vil jeg sådan set med udgangspunkt i debatten i dag tillade mig at starte med at stille nogle sådan lidt smådumme spørgsmål.

Det ene spørgsmål er: Hvad er det nu, der gør, at det er udtryk for en god og sund prioritering samfundsmæssigt, at man vil give skattelettelser til de mennesker, der tjener mest og bor i de dyreste huse i Danmark, og samtidig med det siger – med god samvittighed tilsyneladende – at vi ikke har råd til at sikre, at der er gratis tandbehandling i Danmark?

Det næste sådan lidt halvdumme spørgsmål, som jeg tillader mig at stille, er: Er det virkelig rigtigt, at den økonomiske vækst, som vi forudsætter vil ske i de kommende 5-10 år, gør, at det er økonomisk fuldstændig uahørligt og udtryk for den højeste grad af uansvarlighed at sige, at det i løbet af 10 år skal være sådan, at tandbehandling i Danmark er gratis?

Jeg må indrømme, at det forstår jeg ikke, medmindre selvfølgelig alle de opfattelser, der er af, hvordan den økonomiske vækst bliver i de kommende år, er fuldstændig umulige og fuldstændig urigtige. Så det er, synes jeg, et eller andet sted nogle spørgsmål, man godt kunne stille sig selv.

Jeg kan forstå på debatten i dag, at det ikke er intelligente spørgsmål, at det muligvis er smådumme spørgsmål. Det kan også være, at det er derfor, at de svar, man får fra de ordførere, man stiller spørgsmålene, også er relativt smådumme.

Så videre til sagen: Jeg er selvfølgelig glad for, at Socialdemokraterne støtter intentionerne i vores forslag. Jeg er også glad for, at man nok også er enig så langt, at det godt kunne være, at vi

kunne nå frem til, at vi var i stand til i fællesskab inden det kommende valg at fremlægge en plan for, hvordan vi kunne afvikle brugerbetaling på tandbehandlingsområdet. Det tror jeg faktisk ville være et godt og stærkt udspil, også fordi det er min klare opfattelse, at når vores udmærkede sundhedsminister så rimelig tidligt i sin besvarelse af spørgsmålet henfalder til at blive en anelse polemisk, så er det udtryk for, at han ikke synes, at han har nogen sådan vældig god sag, og det tror jeg heller ikke han har i forhold til befolkningen.

Hvis man så ser på, hvordan situationen er i dag, så kan man naturligvis vælge at beskrive alle disse fortræffelige ordninger, der skal reparere på brugerbetalingens sociale slagside. Mennesker, som f.eks. er afhængige af kommunernes tandlæges vurdering af, hvilken tandbehandling man skal have, har fundet ud af, at det nok var bedre, hvis man led af en sygdom, som ikke berørte tænderne, for det er alligevel sjældent, at man selv som kontanthjælpsmodtager, hvis man har brug for en benprotese, bliver stillet over for det tilbud, at man kan få en, der er på lager fra sådan det forrige århundrede. Det er jo realiteten, at det indimellem er de behandlinger, man tilbydes, når man skal have godkendt en eller anden form for tandbehandling, som det offentlige skal betale.

Det er måske også en af forklaringerne på, at det helt entydigt er sådan, at det er de fattigste og dem med den dårligste uddannelse, der har de dårligste tænder i Danmark – sådan er det helt entydigt. Det interessante er også, at på de områder, hvor man ikke har den her veludviklede anvendelse af brugerbetaling, nemlig resten af sundhedsområdet, er det sådan, at det også er dem med de dårligste uddannelser og de fattigste, som bruger sundhedssystemet mest. Men sådan er det ikke, når det er tandbehandling, nej, så bruger man det mindst. Og så får vi historien om, at det skyldes kultur.

Hr. Rudiengaard gik så vidt, at han sagde, at det var det der med perlerækken i munden osv. Og så kan man selvfølgelig spørge sig selv, om der findes nogen sociale lag eller kulturer i Danmark, hvor det betragtes som en god ting at gå rundt med halvrådne tænder. Jeg har ikke mødt de miljøer endnu, og jeg synes ellers, at jeg har været lidt rundtomkring også blandt den del af befolkningen, som lever af mindre indkomster end folketingsmedlemmer, og jeg har faktisk aldrig været nogen steder, hvor det er sådan, at man synes, at det er godt. Jeg har derimod mødt